

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficiarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

707. Cum sœpe ex consuetudine collatio præbendarum ac dignitatum Ecclesiæ cathedralis, & collegiatarum spectet ad solum Episcopum, vel solum capitulum, qualis hæc debeat ese consuetudo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

Questio 705. Quid potestatis habeat Capitulum circa conferendos Canonicatus Doctorales vel Magistrales, quibus annexum est onus Lectionis vel aliud?

Respondeo primò: supponi debere, decretum in Concil. Lateran. sub Innoc. III. ut qualibet Cathedralis Magistro, qui ejusdem Ecclesiae Clericos aliosque scholares pauperes gratis institueret, aliquod competens beneficium provideret. Item quoque decretum, ut in aliis Ecclesiis Collegiatis constitueretur Magister idoneus à Prælato cum Capitulo eligendus, qui Clericos earum aliosque instrueret in Grammatica. Item, ut qualibet Metropolitanana præterea Theologum constitueret, qui Sacerdotes illius aliosque doceret sacras literas, & ea præsertim, quae ad curam animarum spectant. Insuper statutum in dicto Concilio, ut cuiilibet istorum Magistrorum à Capitulo unius præbenda proventus assignentur, & tantundem Theologo à Metropolitanana (per quod tamen Theologus ille, ut & ceteri illi Magistri non efficiunt Canonici, sed tamdiu redditus percipiunt, quamdiu perficerint in docendo) & si forte Metropolitanana nimium gravetur, providendo nimirum Theologo & Grammatico, permittitur ei, ut Grammatico in alia sua diecesis aut civitatis Ecclesie, quæ sufficere valeat, provideri faciat. Lott. cit. q. 21. num. 127. Unde jam interim, dum exspectatur vacatio præbenda pro tali Magistro vel Theologo, singulos Canonicos teneri in causam ejus mercedis contribuere de singulis suis præbendis, si redditus superfinit, ait Lott. num. 130. ex Hostiens. in c. quia nonnullis. de Magistris. num. 10. Jo. And. ibid. n. 11. Anch. n. 5. quamvis num. 131. subdat, id intelligentem potius de honestate, quam ex dispositione cit. can. quia nonnullis, si neque ante vacationem nolint, hujusmodi Magistrum habere; citat pro hoc Abb. Jo. de Anania in cit. cap. Unde jam Trid. sess. 25. cap. 1. mandat illi Magistro Grammatices, aut assignari beneficium, aut persolvi mercedem, vel ex capitulo vel Episcopali mensa condignam, vel alias per Episcopum rationem aliquam iniri. Lott. num. 131. Quapropter factum, ut munia hæc consueverint demandari ipsiñ Capitularibus, unde prodierunt Schola Alteria, Canonicatus Doctorales, & Theologales, & ex dispositione Trid. sess. 24. c. 3. Canonicatus penitentiarii. Vide de his fusius a gentem Garc. p. 5. c. 4. à n. 100. His suppositis,

2. Respondeo secundò: hi Canonicatus Doctorales, Theologales, lectorales, penitentiarii, præsciudendo à consuetudine, aut singulari jure, non providentur simultaneè per Episcopum & Capitulum, sed Episcopus eligit personam, præbenda autem confertur per eum vel eos, per quem vel per quos ea antea conferebatur. Lott. num. 132. Garc. p. 5. c. 4. à n. 137. & 145. Neque tam illud onus docendi, legendi, penitentiarii &c. ab Episcopo demandatur persona, quam annexitur eidem præbenda. Lott. num. 133. ex Host. nihil minus esse locum simultaneæ collationi respectu Scholastici, seu Magistri Grammatices, juxta textum cit. c. quia nonnullis. ex Butrio ibid. n. 4. & Jo. Andr. num. 5. ait

Lott. num. 34.

* *

Questio 706. An, supposito jure simultaneè conferendi, Capitulum conferre possit in absentia Episcopi, illo non exceptato?

Respondere videtur affirmativè (nempe dum Episcopus absens non tam citò reversurus est) Lott. l. 2. q. 21. n. 37. citans c. unico. ne Sede vac. in 6. & Rot. in Placent. Canon. 26. Febr. 1596. in terminis Episcopi absensis, & degensis in Cœlia Romana. Contrafuit tamen tenet Garc. p. 5. cap. 4. num. 49. vultque textum illum cit. c. unico. intelligendum non quando collatio spectat ad Episcopum, & Capitulum, vel quando quis habet conferre cum consensu Episcopi; sed quando quis habet conferre cum consilio tantum Episcopi.

Questio 707. Cum frequenter, ut dictum sepe in antecedentibus, ex consuetudine collatio Præbendarum ac Dignitatum Ecclesia Cathedr. & Collegiarum spectet ad solum Episcopum, vel ad solum Capitulum, qualis debeat esse ea consuetudo?

Respondeo primò: non videri hanc esse proprie consuetudinem, nisi largè, & abusivè solum; sed potius dicendam esse præscriptionem, cum iuri detrahatur, & alteri acquiratur; tunc autem propriè dicendam consuetudinem, si ita generaliter & universaliter servaretur in aliqua provinciâ, ita ut faceret jus communè respectu talis provinciæ. Garc. p. 5. c. 4. n. 73. & 24. citans Abb. in c. cum Ecclesia Vulter. num. 6. Jo. Andr. & alios ibid. Aymon. de antiqu. temporis. p. 4. differ. 7. à num. 21. Corneum conf. 268. lib. 4. Put. decif. 387. lib. 2. à num. 4. &c.

2. Respondeo secundò: cum circa provisio nem dictarum Præbendarum & Dignitatum variæ sint sententiae DD. adeò que non sit jus expressum, sufficit hanc consuetudinem seu præscriptionem esse quadragenariam sine titulo; nam licet sit contra communem opinionem, non est tamen adhuc contrajus: ut enim consuetudo sit contrajus, ut dicitur in Hispan. juris nominandi. 10. Octobr. & 7. Novembr. 1583. necesse est, ostendere legem claram, vel rationem expressam in lege, ex qua ita sit decidendum. Garc. num. 57. citans Put. decif. 241. l. 3. num. 4. Achill. decif. 140. & Rotam. Item non est adhuc contrajus ex eo, quod sit contra plures Rotæ decisiones; hæc enim non faciunt jus. Garc. n. 77. citans quamplurimos, utinèc ex eo adhuc absolute dici debet esse contra jus, quod frequenter juxta dictas Rotæ decisiones sit judicatum, ita ut sit introductus stylus Rotæ. Garc. nu. 78. citans Pavinum in prælud. Extravag. Mascard. de prob. concl. 485. & Rotam. Licet autem ex eo, quod opiniones sint diverse, & non sit jus expressum, consuetudo & observantia approbans & recipiens aliquam ex dictis opinionibus sit interpretativa, (quæ alias non requirit aliquam temporis præscriptionem, et si sit contra communem, & veriorem opinionem, ut Abb. in c. vñm dilectus. de consuetud. n. 7. Roch. de consuetud. sect. 5. n. 5. Mantic. de conject. l. 8. lit. 18. n. 34. &c. apud Garc. n. 80. vel quæ saltem non requirit ultra decennium, ut Gutt. præl. qq. l. 3. q. 62. n. 26. Molin. de primogen. l. 2. c. 6. num. 57. apud eundem Garc. n. 81.) quia tamen agitur de afferendo jure communis, quod habet quis juxta communem & veriorem, & dando illud alteri, requiritur præscriptio

40. an-

40. annorum. Garc. n. 84. citans Socin. cons. 260. n. 19. l. 2. Cas. de Graff. decis. 10. n. 6. Put. decis. 15. l. 3. &c. Quod sitamen jus ita est obscurum, & dubium, ut non constet de jure alterius; cum tunc non agatur de afferendo jure uni, & dando alteri, non requiritur præscriptio; sed sola consuetudo & observantia absq; præscriptione temporis sufficit. Garc. n. 85. De cetero quod dicebatur paulo ante in illa parenthesi, quod consuetudinis interpretatio absque præscriptione temporis est necessaria, etiam si jure non subsistat, procedit in consuetudine propria, qua non inducit jus privatum, sed publicum & promiscuum quodam omnes in communi, in qua, cum non agatur de afferendo jure, & dando alteri in particulari, non requiritur aliqua præscriptio temporis. Garc. n. 86.

3. Respondeo tertio: cum in praesenti casu non sit materia consuetudinis, sed præscriptionis, si Capitulum prætendens providere Dignitates & Præbendas allegaret consuetudinem, ea deberet esse immemorialis, aut 40. annorum cum titulo. Garc. n. 99. juxta c. cum Eccles. Vultur. & Abb. ibi. n. 6. & juxta c. 1. de præscriptione, in 6. sicut etiam ad hoc, ut inferior acquirat jus conferendi contra Ordinarium habentem fundatam intentionem de jure communi, requiritur præscriptio immemorialis, aut 40. annorum cum titulo & bona fide. Garc. num. 91. citans Prob. ad Monach. in c. cum in illis. de præb. in 6. n. 11. Rosiniac. & Rotam.

4. Respondeo quartò: pari modo, dum Capitulum prætenderet in collatione Præbendarum, & Dignitatum non habere nisi unam vocem, ut habent singuli Canonici, & non tantam, quantum totum Capitulum, non obstante statuto talis Ecclesia de voto Episcopi, & Capituli, & ad id allegaret consuetudinem 40. annorum, Rota in Placentin. Vot. Maij 1586. respondit, quod consuetudo contraria 40. annorum sine titulo non sufficiat, eo quo statutum, loquens de voto Episcopi & Capituli, recipit à jure certam interpretationem, quod votum Episcopi sit pro dimidia parte; sed requiritur immemorialis. Garc. n. 96. citans plures insuper decis. Rotæ; qua tamen decisiones patiuntur difficultatem, si solum statutum attendatur, eti illud expressè diceret, quod Vorum Episcopi esset pro dimidia parte; cum in præscriptio ne contra statuta non videtur requiri titulus, seu tempus immemoriale, quod solum requiritur, ubi jus commune, seu juris communis præsumptio est in contrarium. Garc. n. 101. juxta c. 1. de præscript. in 6. Proinde dicendum, quod sicut est contra jus, excludere Episcopum à provisione præbendarum, ita etiam sit contra jus commune, non habere illum aequalē suffragium cum toto Capitulo, & ideo non sufficere consuetudinem 40. annorum sine titulo. Garc. n. 105.

Questio 708. *Quam potestatem habeat Capitulum, Sede vacante, in collatione beneficiorum?*

1. Respondeo primò: quoad conferenda beneficia, qua sunt de collatione Episcopi, Capitulum, Sede vacante, nullam habet potestatem, sive non succedit Episcopo in collatione horum beneficiorum. Garc. p. 5. c. 7. n. 51. Castrop. tr. 13. de benef. d. 2. p. 29. n. 8. Fermosin. tr. de Capit. Sede vac. q. 23. a. n. 2. Barbos. juris Eccles. l. 1. c. 32. a. n. 109. citans quamplur. cum communi, juxta c. 2. ne Sede vac. c. cum olim, de major. & obed. & cap. 1. de insti-

in 6. &c. Licet enim Capitulum succedat in iis quæ Episcopo jure ordinario competunt, juxta c. cum olim, de maj. & obed. & cap. unic. tit. eod. in 6. atramen collatio beneficiorum casus unus est, isque præcipius, ab ista regula exceptus per c. 2. ne Sede vacante, & c. unic. tit. eod. in 6. Castrop. Garc. l. cit. Abbas in cit. c. 2. & in c. cum olim. cum communi DD. ibid. Ratio vero hujus exceptionis, seu prohibitionis est, tum, quod collatio sit fructus Dignitatis Episcopalis. Lott. l. 2. q. 2. num. 16. Castrop. Barbo. Abb. l. cit. juxta Gl. in c. cum olim; fructus autem reserventur succellori. AA. iidem, juxta cap. quia sepe de Elect. in 6. cap. cum ros. de off. Ordinar. c. fin. eod. tit. in 6. quos textus citat Barb. Quin & non sit fructus tantum simplex, sed fructus cum honorificentia, qui propter ea avelli non potest à persona. Lott. loc. cit. num. 17. Fermos. loc. cit. n. 4. ex Abb. loc. cit. & Felin. in cit. c. cum olim. n. 3. Tum quia insuper collatio beneficiorum continet meram gratiam, in quo transcendit jus instituendi & confirmandi, qua potius sunt de mera justitia. Lott. cit. nu. 16. citans Bellamer. cons. 20. n. 13. & Abb. in c. 2. ne Sede vacante. in 6. seu quia est libera donatio juxta c. fin. de off. Vicar. in 6. c. si tibi absenti. de præb. in 6. Barb. loc. cit. Castrop. cit. num. 8. Donare autem prohibetur is, cui libera bonorum administratio non conceditur, juxta l. contra. ff. de paib. & l. filius. ff. de donat. Adeoque, cum Capitulum Sede vacante alienare aut donare nequeat, conferre non poterit illa beneficia. Barb. loc. cit. Fermos. loc. cit. n. 18. Atque ictus, quemadmodum ratio necessitatibus (institutio nāque & confirmatio non est tan̄ donatio beneficiorum, quā donationis facta confirmatio, & approbatio necessaria & obligatoria, etiam dum, quia plures præsentati aequi idonei, locus est gratificationi; tamen tunc libera sit quod ad personam electam. Castrop. loc. cit. citans Pavin. p. 2. q. 4. in fine. & q. 5. n. 2. Garc. p. 5. c. 7. num. 75.) juncta cum cessatione præjudicii Episcopi, suader, ut confirmatio & iustitio Sede vacante transeat in Capitulum. Cardin. in c. cum olim. Abb. l. ult. cit. Pavin. de pot. Capit. Sede vac. p. 2. q. 5. n. 2. & 3. apud Lott. n. 21. ita ē contrario ratio libera donationis, & mera gratia, quam continet collatio, & in qua gratia exercenda lex plus confidit Episcopo, quam Capitulo, suader illam non transire in Capitulum. Lott. l. c. n. 22. citans Butrio in c. 2. ne Sede vac. Unde jam eriam Lott. n. 13. & 17. quem sequi videtur Fermos. loc. cit. n. 4. suis inhārens principiis, & juxta dicta à nobis supra hanc ultimatum conficit rationem, quare hāc potestas conferendi impeditatur transire in Capitulum Sede vac. quod nimurum, eti ea obveniat Episcopo eodem tempore cum jurisdictionibus, non tamen ei competat jure Magistratus, ita ut ad jurisdictionem spectet, aut sit illius fructus. Quemadmodum quia jus confirmandi & instituendi, seu facultates alia inferiores à potestate conferendi ei competunt jure Magistratus, & inter jurisdictionalia, seu fructus jurisdictionis reputantur. Bellam. loc. cit. Gamb. de off. Leg. l. 3. n. 222. non impediuntur transire in Capitulum.

2. Hoc tamen non placet, quod addit Lott. n. 14. & 15. nimurum jus eligendi & præsentandi competens Episcopo pari modo spectare ad jurisdictionalia, ac proinde pari modo sicut confirmatio & iustitio non impediri transire ad Capitulum. Contrarium nāq; tūtū tenet Castrop. cit. n. 8. & quos citat, Pavin. loc. cit. q. 5. n. 3. & 4. Lamb. de jurep.